

Sygn. akt VI GC 1111/17 upr/3

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 sierpnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Jolanta Brzęk

Protokolant: sekretarz sądowy Monika Kucharczyk

po rozpoznaniu w dniu 28 sierpnia 2018 r. w Tychach

na rozprawie

sprawy z powództwa:

P. R.

przeciwko:

(...) sp. z o.o. w S.

o zapłatę

- 1) zasądza od pozwanego (...) sp. z o.o. w S. na rzecz powoda P. R. kwotę 3 416,95 zł (trzy tysiące czterysta szesnaście złotych dziewięćdziesiąt pięć groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 30 stycznia 2017 roku do dnia zapłaty;
- 2) zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1 017,00 zł (jeden tysiąc siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;
- 3) zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 9 405,51 zł (dziewięć tysięcy czterysta pięć złotych pięćdziesiąt jeden groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 30 stycznia 2017 roku do dnia zapłaty;
- 4) umarza postępowanie w pozostałym zakresie co do odsetek w obu połączonych sprawach;
- 5) zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2 117,00 zł (dwa tysiące sto siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Jolanta Brzęk

Sygn. akt VI GC 1111/17 upr/3

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 30 stycznia 2017 r. wniesionym przeciwko (...) sp. z o.o. w K. powód P. R. wniósł o zasądzenie kwoty 3 416,95 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 30 czerwca 2017 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów postępowania w tym kwoty 170,46 zł będącej równowartością kwoty 40 euro tytułem rekompensaty za koszty uzyskania należności.

W uzasadnieniu powód wskazał, że zawarł z pozwanym umowę o wykonanie usług sprzętowych z użyciem żurawia. Związane z tym roboty prowadzone były w O. na terenie Huty (...). W związku z wykonaniem w/w usług została wystawiona faktura VAT nr (...) z terminem płatności na dzień 28 stycznia 2016 r. Pismem z dnia 23 grudnia 2016 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty. Pozwany nie uregulował należności do dnia wniesienia pozwu. Na roszczenie powoda składają się kwoty: 3 198 zł tytułem należności głównej, 218,95 zł tytułem skapitalizowanych odsetek za okres od dnia 29 stycznia 2016 r. do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu oraz kwota 170,46 zł stanowiąca rekompensatę za koszty uzyskania należności.

W dniu 24 lutego 2017 roku Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Mikołowie Wydziale I Cywilny wydał w sprawie o sygn. akt I Nc 296/17 nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Pozwany (...) sp. z o.o. w K. wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty zaskarżając go w całości, wnosząc o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie kosztów postępowania. Pozwany zgłosił zarzuty niewłaściwości miejscowej sądu oraz nieudowodnienia roszczenia.

W uzasadnieniu pozwany zakwestionował zasadność oraz wysokość roszczenia pieniężnego dochodzonego przez powoda. Podniósł, że powód nie zdołał wywiązać się z obowiązku udowodnienia faktów, z których wywodzi skutki prawne. Zdaniem pozwanego powód nie udowodnił faktu zawarcia umowy oraz jej wykonania.

Postanowieniem z dnia 20 lipca 2017 r. Sąd Rejonowy w Mikołowie, Wydział I Cywilny stwierdził swą niewłaściwość rzeczową i przekazał sprawę do rozpoznania tutejszemu Sądowi.

W sprawie o **sygn. akt VI GC 1426/17/3** pozwem wniesionym w dniu 30 stycznia 2017 roku powód P. R. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) sp. z o.o. w K. kwoty 9 405,51 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 20 stycznia 2017 roku do dnia zapłaty i kosztami postępowania w tym kwoty 170,56 zł będącej równoważnością kwoty 40 euro tytułem rekompensaty za koszty uzyskania należności.

W uzasadnieniu powód wskazał, że zawarł z pozwanym umowę o wykonanie usług sprzętowych z użyciem żurawia. Związane z tym roboty prowadzone były w O. na terenie Huty (...). W związku z wykonaniem w/w usług została wystawiona faktura VAT nr (...) z terminem płatności na dzień 6 grudnia 2015 r. Pismem z dnia 23 grudnia 2016 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty. Pozwany nie uregulował należności do dnia wniesienia pozwu. Na roszczenie powoda składają się kwoty: 8 714,55 zł tytułem należności głównej, 690,96 zł tytułem skapitalizowanych odsetek za okres od dnia 29 stycznia 2016 r. do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu oraz kwota 170,56 zł stanowiąca rekompensatę za koszty uzyskania należności.

W dniu 24 lutego 2017 roku Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Mikołowie Wydziale I Cywilny wydał w sprawie o sygn. akt I Nc 298/17 nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Pozwany (...) sp. z o.o. w K. wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty zaskarżając go w całości, wnosząc o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie kosztów postępowania. Pozwany zgłosił zarzuty niewłaściwości miejscowej sądu oraz nieudowodnienia roszczenia.

W uzasadnieniu pozwany zakwestionował zasadność oraz wysokość roszczenia pieniężnego dochodzonego przez powoda. Podniósł, że powód nie zdołał wywiązać się z obowiązku udowodnienia faktów, z których wywodzi skutki prawne. Zdaniem pozwanego powód nie udowodnił faktu zawarcia umowy oraz jej wykonania.

Postanowieniem z dnia 10 maja 2018 r. Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy połączył do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawę o sygn. akt VI GC 1426/17 ze sprawą o sygn. akt VI GC 1111/17 i poprowadzić ją pod sygnaturą akt VI GC 1111/17.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony w oparciu o zlecenie pozwanego z dnia 23 czerwca 2015 r. zawarły umowę, przedmiotem której było wykonanie usługi sprzętowej dźwigiem żurawiem 30t na terenie Huty (...). Cenę netto za pracę żurawia 30t strony ustaliły na kwotę 130 zł/godzina pracy.

Prace w/w żurawiem odbywały się w następujących dniach w oparciu o zgłoszenia telefoniczne i wskazania obecnego na budowie inżyniera:

- 23 czerwca 2015 r.

- 25 czerwca 2015 r.

W związku z wykonaniem w/w usługi została wystawiona w dniu 29 grudnia 2015 r. faktura VAT nr (...) na kwotę 3 198 zł (20 godzin pracy żurawia) z terminem płatności na dzień 28 stycznia 2016 r. Należność nie została przez pozwanego uregulowana.

Dowód: faktura VAT (k. 8), zlecenie (k.35), zeznania świadków: M. M. (k. 104-105), B. N. (k. 106), oraz zeznania powoda P. R. (k. 56),.

Pismem z dnia 23 grudnia 2016 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty. Wezwanie to pozostało bez odpowiedzi.

Dowód: wezwanie do zapłaty (k. 12).

W sprawie o **sygn. akt VI GC 1426/17/3** strony w oparciu o zlecenie pozwanego z dnia 23 czerwca 2015 r. zawarły umowę, przedmiotem której było wykonanie usługi sprzętowej dźwigiem żurawiem 30t na terenie Huty (...). Cenę netto za pracę żurawia 30t strony ustaliły na kwotę 130 zł/godzina pracy.

Prace w/w żurawiem odbywały się w następujących dniach:

- 28.09.2015 r. od godz. 7:00 do 18:00;

- 29.09.2015 r. od godz. 7:00 do 18:00;

- 30.09.2015 r. od godz. 7:00 do 18:00;

- 01.10.2015 r. od godz. 7:00 do 18:00;

- 05.10.2015 r. od godz. 7:00 do 17:30;

Łącznie 54,5 godziny.

W związku z wykonaniem w/w usługi została wystawiona w dniu 6 listopada 2015 r. faktura VAT nr (...) na kwotę 8 714,55 zł z terminem płatności na dzień 6 grudnia 2015 r. Należność nie została przez pozwanego uregulowana.

Dowód: faktura VAT (k. 8), zlecenie (k.36), karta pracy dźwigu (k. 37), zeznania świadków: M. M. (k. 104-105), B. N. (k. 106), oraz zeznania powoda P. R. (k. 56)..

Pismem z dnia 23 grudnia 2016 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty. Wezwanie to pozostało bez odpowiedzi.

Dowód: wezwanie do zapłaty (k. 12).

Powyższe ustalenia poczynione zostały w oparciu o powołane dowody z dokumentów, które Sąd uznał za wiarygodne w całości. Należy podkreślić, że powołana dokumentacja przedstawiała spójny obraz przebiegu wydarzeń, który był prawdopodobny w świetle zasad logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego. Strony nie kwestionowały jej prawdziwości w żadnym zakresie. Z tych względów oceniono wymienione dowody jako w pełni wiarygodną podstawę dla czynienia ustaleń faktycznych.

Nadmienić trzeba, że powołana dokumentacja w pełni korelowała też z osobowymi źródłami dowodowymi. Zeznania świadków M. M. (k. 104-105), B. N. (k. 106) są spójne, jak też korespondują z obrazem przebiegu zdarzeń wynikającym z dokumentacji. Sąd uznał, że zeznania powoda P. R. za w pełni wiarygodne dla Sądu, ponieważ są logiczne i konsekwentne. Należy podkreślić, iż zeznania pochodziły od osób będących bezpośrednimi świadkami okoliczności ustalonych w sprawie. Sąd pominął dowód z przesłuchania pozwanego albowiem za pozwanego nie stawiał się nikt, pomimo prawidłowego wezwania i pouczenia.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Spór stron powstał w oparciu o zawartą umowę, przedmiotem której było wykonanie usługi sprzętowej dźwigiem żurawiem. Powód wskazał, że wykonał na rzecz pozwanego w/w usługę i na tej podstawie domagał się zapłaty z tytułu wystawionej faktury VAT. Natomiast pozwany zakwestionował zasadność oraz wysokość roszczenia pieniężnego dochodzonego przez powoda. Podniósł, że powód nie zdołał wywiązać się z obowiązku udowodnienia faktów, z których wywodzi skutki prawne. Zdaniem pozwanego powód nie udowodnił faktu zawarcia umowy oraz jej wykonania.

Zgodnie z art. 750 k.c. do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. W myśl art. 734 § 1 k.c. przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie.

W tym miejscu wskazać należy, że utarte orzecznictwo sądowe wskazuje, że zgodnie z zasadami procesu cywilnego ciężar gromadzenia materiału dowodowego spoczywa na stronach (art. 232 k.p.c., art. 3 k.p.c., art. 6 k.c.). Jego istota sprowadza się do ryzyka poniesienia przez stronę ujemnych konsekwencji braku wywiązania się z powinności przedstawienia dowodów. Skutkiem braku wykazania przez stronę prawdziwości twierdzeń o faktach istotnych dla sprawy jest tylko to, że twierdzenia takie zasadniczo nie będą mogły leżeć u podstaw sądowego rozstrzygnięcia. Strona, która nie udowodni przytoczonych twierdzeń, utraci korzyści, jakie uzyskabyła aktywnym działaniem. (patrz wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 28 sierpnia 2014r. I ACa 286/14, LEX 1511625). Co więcej, samo zaprzeczenie okolicznościom dokonane przez stronę procesową wywołuje ten skutek, że istotne dla rozstrzygnięcia sprawy fakty stają się sporne i muszą być udowodnione, zaś w razie ich nieudowodnienia Sąd oceni je na niekorzyść strony, na której spoczywał ciężar dowodu, chyba że miał możliwość przekonać się o prawdziwości tych twierdzeń na innej podstawie (vide: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 kwietnia 1975 r., wydane w sprawie III CRN 26/75, opubl. LEX nr 7692).

Nadto, zgodnie z obowiązującą procedurą cywilną nie do Sądu należy zarządzanie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie. Innymi słowy Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzania z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności spornych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.) – nie może on dopuszczać dowodu z urzędu, który nie był wskazany przez stronę, czy jej pełnomocnika procesowego (vide: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 grudnia 2000 r., wydane w sprawie II CKN 1322/00, opubl. LEX nr 51967, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2000 r., wydany w sprawie III CKN 567/98, opubl. LEX nr 52772, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 września 1998 r., wydany w sprawie II UKN 182/98, opubl. OSNP 1999/17/556).

Obowiązek przedstawiania dowodów spoczywa bowiem na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na tej stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne.

Sąd po analizie materiału zgromadzonego w sprawie stoi na stanowisku, że powód wykazał ponad wszelką wątpliwość zgodnie z zasadom rozkładu ciężaru dowodu z art. 6 k.c. i 232 k.p.c., istnienie stosunku zobowiązaniowego między stronami, a w konsekwencji istnienia po stronie pozwanej obowiązku zapłacenia dochodzonej pozewem należności

wynikającej z faktury VAT. Potwierdzają to dokumenty złożone w sprawie, tj. zlecenie pozwanej z dnia 23 czerwca 2015 r., faktura VAT oraz zeznania świadków złożone w rozpoznawanej sprawie.

Z powyższych dokumentów bezsprzecznie wynika, że pozwany zlecił powodowi wykonanie usługi sprzętowej dźwigiem żurawiem 30t na terenie Huty (...), a powód przedmiotową usługę wykonał prawidłowo. Zatem obowiązkiem pozwanego wynikającym z art. 735 § 1 k.c. była zapłata powodowi należności w kwocie 3 198 zł z faktury VAT nr (...).

Należy również wskazać, że stosownie do art. 106b ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług VAT podatnicy są obowiązani wystawić fakturę stwierdzającą w szczególności dokonanie sprzedaży. Jak wynika z powyższej regulacji wystawienie faktury ma wpływ na powstanie obowiązku podatkowego. Zgodnie z art. 19a ust. 5 pkt 3 lit a tej ustawy, obowiązek podatkowy powstaje z chwilą wystawienia faktury. Należy wskazać, że zazwyczaj w obrocie gospodarczym faktura jest dokumentem stwierdzającym wykonanie przez sprzedawcę (usługobiorcę) łączącej strony umowy, mniej prawdopodobna jest sytuacja, kiedy faktura stwierdzająca obowiązek zapłaty nie odpowiada treści umowy, wystawienie bowiem faktury zawierającej nieprawdziwe informacje pociąga za sobą odpowiedzialność karną skarbową. Ponadto faktura stanowi podstawę dla nabywcy towaru lub usługi do odliczenia podatku naliczonego - z art. 86 ust. 2 pkt 1 tej ustawy wynika, że podatkiem naliczonym jest kwota wynikająca z faktury, zaś stosownie do art. 86 ust. 10 pkt 1 tej ustawy prawo do obniżenia kwoty podatku należnego powstaje w rozliczeniu za okres, w którym podatnik otrzymał fakturę. Prawo do odliczenia wiąże się tylko z otrzymaniem faktury dokumentującej rzeczywisty obrót gospodarczy. A contrario zatem w przypadku przesłania faktury VAT nie dokumentującej rzeczywistego obrotu gospodarczego nabywca wskazany w tej fakturze winien ją odesłać. Inaczej rzecz ujmując, sprzeczne z zasadami logiki i doświadczenia życiowego jest uznanie, że przedsiębiorca, który nie otrzymał wydanego mu towaru w ilości wynikającej z treści tej faktury, przyjmie fakturę pomimo braku spełnienia przez sprzedawcę świadczenia wzajemnego.

Skoro zatem pozwany przyjął przedmiotowe faktury i ich nie odesłał, to tym samym uznać trzeba, że pozwany zaakceptował fakt, że powód wykonał przedmiotowe usługi wskazane w tych dokumentach rozliczeniowych.

Pozwany również na etapie rozpatrywania sprawy pozostał bierny w udowodnieniu swoich racji, a jego twierdzenia o braku podstawy roszczenia pozostały gołosłowne. Przede wszystkim pozwany nie przedłożył rejestru VAT oraz księgi przychodów i rozchodów za okres od października do grudnia 2015 r., jak również nie zaprzeczył, że przedmiotowe faktury zaksięgował. Takie zachowanie pozwanego, pozwala w ocenie Sądu na przyjęcie, że pozwany faktury VAT zaksięgował, a zatem uznaje fakt zaistnienia zdarzeń gospodarczych, które stanowią przedmiot wystawionych faktur VAT.

Mając powyższe na uwadze w punkcie 1 sentencji wyroku zasądzono od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3 416,95 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 30 stycznia 2017 r. do dnia zapłaty.

O kosztach postępowania orzeczono w punkcie 2 sentencji wyroku na podstawie art. 98 k.p.c. , zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony w obu połączonych sprawach (koszty procesu). Na łączną kwotę kosztów postępowania powoda złożyły się kwoty: 100 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, kwota 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictw oraz 900,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego ustalona zgodnie z §2 pkt. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800 ze zm.), co daje łącznie kwotę 1 017zł.

W punkcie 3 sentencji wyroku w sprawie połączonej do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia o poprzedniej **sygn. akt VI GC 1426/17/3**, zasądzono od pozwanego na rzecz powoda kwotę 9 405,51 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 30 stycznia 2017 r. do dnia zapłaty.

Żądanie odsetkowe w zakresie odsetek liczonych od dnia wcześniejszego niż wytoczenie powództwa umorzono w punkcie 4 sentencji wyroku ze względu na sprecyzowanie przez pełnomocnika powoda żądania odsetkowego w tym zakresie dotyczące obu połączonych spraw.

O kosztach postępowania w sprawie połączonej o **sygn. akt VI GC 1426/17/3** orzeczono w punkcie 5 sentencji wyroku na podstawie art. 98 k.p.c.. Na łączną kwotę kosztów postępowania powoda złożyły się kwoty: 300 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, kwota 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictw oraz 1 800,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego ustalona zgodnie z §2 pkt. 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800 ze zm.), co daje łącznie kwotę 2 117zł.

SSR Jolanta Brzęk